

**«Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ»**

Πέμπτη 27/01/2011, Μέγαρο Καρατζά

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΧΙΝΙΔΗ**

Η σημερινή εκδήλωση μας δίνει την ευκαιρία να συζητήσουμε για τρία σημαντικά ζητήματα. Το πρώτο σχετίζεται με τις προϋποθέσεις εξόδου από την κρίση, το δεύτερο με το ρόλο που πρέπει να διαδραματίσει το πιστωτικό σύστημα της χώρας σε αυτή την προσπάθεια και το τρίτο είναι να αξιολογήσουμε τον εγγυοδοτικό ρόλο του Δημοσίου. Η χώρα βρέθηκε αντιμέτωπη με μία τριπλή κρίση. Μια κρίση δημοσιονομική, μια κρίση παραγωγικού προτύπου, μια κρίση ρευστότητας.

Για να λύσουμε τα προβλήματα αυτά προχωρήσαμε σε μία συμφωνία με την τρόικα προκειμένου η χώρα να εξασφαλίσει τα 110 δισ. ευρώ και να μείνει έξω από τις αγορές, για να υλοποιήσει το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, που θα επέτρεπε να μειώσουμε τα ελλείμματα, να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές αλλαγές και να διασφαλίσουμε τη σταθερότητα του πιστωτικού συστήματος.

Η δημοσιονομική προσαρμογή υπήρξε άμεση προτεραιότητα διότι διαφορετικά η χώρα οδηγούνταν στην καταστροφή. Καταφέραμε σε μία χρονιά ύφεσης να μειώσουμε το έλλειμμα κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ και θα συνεχίσουμε, ώστε μέχρι το 2014 το έλλειμμα να μειωθεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ.

Όμως, το κυρίαρχο ζήτημα παραμένει η ανάπτυξη. Γιατί ακόμα κι αν λυθούν τα δημοσιονομικά προβλήματα το ερώτημα είναι πώς θα διασφαλίσουμε μία διατηρήσιμη ανάπτυξη.

Πρώτα από όλα, το ζήτημα που τίθεται είναι ποια ανάπτυξη θέλουμε. Θέλουμε μία ανάπτυξη μέσα από αλλαγές και μετασχηματισμό της οικονομίας, όχι μία ανάπτυξη μέσα από ελλείμματα. Δεν είναι επιθυμητή μία ανάπτυξη με αύξηση των δημοσιονομικών δαπανών και μείωση των φορολογικών εσόδων. Αυτή η επιλογή θα οδηγούσε τη χώρα με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή. Αν είμαστε έτοιμοι να αναγνωρίσουμε αυτή την απλή αλήθεια τότε μπορούμε να κάνουμε και το επόμενο βήμα. Να δούμε τι είδους ανάπτυξη επιθυμούμε.

Έχουμε πει ξεκάθαρα, ότι η ανάπτυξη που θέλουμε είναι αυτή η οποία θα προκύψει από την προσέλκυση των επενδύσεων και από την αύξηση των εξαγωγών. Είναι μία ανάπτυξη διατηρήσιμη και υγιής. Είναι μία ανάπτυξη που δε διατηρείται χάρη στα δανεικά του ιδιωτικού τομέα, και η οποία έχουμε δει που μας οδήγησε και πώς κατέρρευσε. Είναι μία ανάπτυξη, επίσης, που δεν στηρίζεται στα δανεικά του δημόσιου τομέα. Και αυτή την ανάπτυξη την είδαμε και διαπιστώθηκε ότι δεν είναι διατηρήσιμη.

Γι' αυτό υλοποιούμε αλλαγές που αναδιαμορφώνουν τα χαρακτηριστικά της οικονομίας. Πήραμε σε όλα τα επίπεδα σημαντικές πρωτοβουλίες. Έχουμε κάνει αλλαγές στο ασφαλιστικό. Έχουμε φέρει αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η αγορά. Προχωρούμε στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων. Και όλα αυτά μέσα σε ένα μικρό χρονικό διάστημα. Γιατί πιστεύουμε ότι στη χώρα μας υπήρχε και υπάρχει ένα τεράστιο αναξιοποίητο αναπτυξιακό αποθεματικό, το οποίο θα της επιτρέψει να επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Και έτσι θα διαψευστούν όλες οι «Κασσάνδρες», που εδώ και μήνες προβλέπουν την καταστροφή της χώρας μας. Αυτές οι «Κασσάνδρες» δεν έχουν το αλάθητο και απέχουν από την πραγματικότητα. Η χώρα μας πραγματικά έχει προοπτική και μπορεί να επανέλθει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε να αντιμετωπίσει και το δημοσιονομικό της πρόβλημα.

Έχω πει πολλές φορές ότι, ακόμα κι αν, ως δια μαγείας, εξαφανίζαμε το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας, το πρόβλημα παραγωγικού προτύπου είναι εκεί και «μας περιμένει». Όταν η χώρα είχε φτάσει να έχει ένα έλλειμμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών της τάξης του 15% προφανώς είχε και έχει ένα τεράστιο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσει. Και είναι ένα πρόβλημα το οποίο θα έπρεπε να το δούμε από την πρώτη μέρα που μπήκαμε στην ΟΝΕ. Δεν ήμασταν διατεθειμένοι να το αντιμετωπίσουμε ούτε στη διαδρομή μας προς την ΟΝΕ αλλά ούτε και μετά την είσοδό μας σε αυτήν. Ήρθε η ώρα να αντιμετωπιστεί. Και είμαι ιδιαίτερα ευτυχής καθώς μέσα από τις προτεραιότητες και τις πρωτοβουλίες που ανακοίνωσε ο Υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης, διαπιστώνω ότι αυτή τη στιγμή παίρνουμε όλα τα μέτρα και προχωρούμε σε όλες τις αναγκαίες προσαρμογές που θα διευκολύνουν τις επιχειρήσεις που θέλουν να αξιοποιήσουν την προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση να προχωρήσει σε μετασχηματισμό του παραγωγικού προτύπου.

Η είδηση που ανέφερε ο Υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης ότι προχωρήσαμε σε αύξηση των εξαγωγών αποδεικνύει ένα και μόνο πράγμα. Παρά τα όσα λέγονται, ότι δεν υπάρχει επιχειρηματικότητα και επιχειρήσεις που μπορούν να κάνουν εξαγωγές, αποδεικνύεται ότι όταν υπάρχουν επιχειρήσεις που αναζητούν αγορές στο εξωτερικό, λόγω και της μειωμένης ζήτησης στο εσωτερικό, θα δοθεί η δυνατότητα στην ελληνική οικονομία να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα και να πετύχει αυτό που έχουμε
ανάγκη
ως
χώρα.

Μια διαδικασία αναδιάρθρωσης περνά μέσα και από μία δεύτερη προϋπόθεση. Περνά μέσα από την ύπαρξη υγιούς χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τίποτα δε θα μπορούσαμε να πετύχουμε αν δεν έχουμε την αναγκαία ρευστότητα προκειμένου να χρηματοδοτήσουμε όλα τα επενδυτικά σχέδια που υπάρχουν.

Γι' αυτό ακριβώς, όταν αναλάβαμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας, θέσαμε ένα ξεκάθαρο στόχο, βάλουμε μία προτεραιότητα. Μέσα από την κρίση η χώρα να βγει με ένα ισχυρό τραπεζικό σύστημα, ισχυρό κεφαλαιακά και αναμορφωμένο, το οποίο θα μπορεί να ανταπεξέλθει στα σύγχρονα οράματα και στους σύγχρονους προβληματισμούς της ελληνικής οικονομίας. Ένα τραπεζικό σύστημα που θα μπορεί να χρηματοδοτεί όλα αυτά τα επενδυτικά προγράμματα. Δεν αφήσαμε το τραπεζικό σύστημα στην τύχη του. Στις πολύ δύσκολες συνθήκες με τις οποίες βρέθηκε αντιμέτωπο – όχι επειδή είχε επενδύσει σε τοξικά ομόλογα και τοξικά χρηματοοικονομικά εργαλεία όπως είχαν κάνει τα χρηματοπιστωτικά συστήματα άλλων χωρών αλλά λόγω των συνεπειών της δημοσιονομικής κρίσης – φροντίσαμε

να είμαστε παρόντες. Και το κάναμε αυτό γιατί μέρος της συμφωνίας για τα 110 δις. προβλέπει τη δημιουργία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και με αυτό τον τρόπο διασφαλίζουμε ότι αν ποτέ παραστεί ανάγκη θα υπάρχουν εκεί 10 δισεκατομμύρια από τα οποία μπορούν να αντλήσουν σε περίπτωση που χρειαστεί να κάνουν ενίσχυση της κεφαλαιοποίησής τους. Φροντίσαμε επιπλέον να επεκτείνουμε το πρόγραμμα των εγγυήσεων και δώσαμε τη δυνατότητα οι τράπεζες που βρίσκονται αντιμέτωπες με προβλήματα ρευστότητας να χρησιμοποιούν τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου έτσι ώστε να ξεπεράσουν τα όποια παροδικά προβλήματα τους δημιουργεί η αδυναμία - προσωρινή και συγκυριακή - πρόσβασης στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου, για να εξασφαλίσουν ρευστότητα. Ταυτόχρονα πήραμε πρωτοβουλίες να συζητήσουμε με τις τράπεζες και να τους πούμε πόσο αναγκαίο είναι στις δύσκολες αυτές συνθήκες να διασφαλίσουν ότι έστω και τώρα θα πρέπει να υπάρχουν θετικοί πιστωτικοί ρυθμοί επέκτασης. Οι τράπεζες από τη δική τους πλευρά σε αυτή την κρίσιμη φάση έχουν ακολουθήσει ένα πολύ περιοριστικό πρόγραμμα στην παροχή πιστώσεων. Μέσα από την πρωτοβουλία που μας περιέγραψε ο Υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης, και θα μας εξηγήσει και ο κ. Σακελλάρης από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, είναι μία παρά πολύ ευκαιρία να αναζητήσουμε έναν άλλο δίαυλο μέσω του οποίου μπορεί να παρασχεθεί στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ρευστότητα που θα προκύψει από χαμηλότοκα δάνεια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας για τα οποία θα εγγυηθεί το ελληνικό δημόσιο. Με αυτό τον τρόπο θα απαντήσουμε στο κρίσιμο ερώτημα «πώς θέλετε να προχωρήσουμε σε ανάπτυξη πώς θέλετε να στηριχθούν οι ελληνικές επιχειρήσεις αν ταυτόχρονα δεν έχουν τη δυνατότητα να αντλήσουν ρευστότητα από το τραπεζικό σύστημα». Θέλει, λοιπόν, πολλή δουλειά. Είπαμε στις τράπεζες να πάρουν όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες που θα τους επιτρέψουν να βγουν κερδισμένοι από αυτή την κρίση και η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία αλλά και το ίδιο το τραπεζικό σύστημα. Εμείς δεν υποδείξαμε τι είδους προσαρμογές πρέπει να κάνουν αλλά ζητήσαμε να συναισθανθούν το μέγεθος τους προβλήματος και να κάνουν τις επιλογές τους. Κάποιες από τις ελληνικές τράπεζες προχώρησαν σε αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου γιατί πίστεψαν ότι αυτός είναι ο καταλληλότερος τρόπος να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Και αποδείχθηκε από την πορεία υλοποίησης αυτού του προγράμματος ότι εκ των πραγμάτων η εμπιστοσύνη προς την ελληνική οικονομία σιγά-σιγά αποκαθίσταται και ότι έγινε μία επιτυχημένη και βρίσκεται σε εξέλιξη τουλάχιστον άλλη μία αύξηση μετοχικού κεφαλαίου. Αυτό δε σημαίνει ότι οι τράπεζες δε θα πρέπει να προχωρήσουν σε γρήγορες προσαρμογές για να μπορέσουν να είναι έτοιμες την επόμενη ημέρα να αντιμετωπίσουν τα συγκυριακά προβλήματα αλλά να είναι και έτοιμες να χρηματοδοτήσουν την επιστροφή της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Και πάμε και στο τρίτο θέμα που έχει να κάνει με τον εγγυοδοτικό ρόλο του δημοσίου. Ο εγγυοδοτικός ρόλος του Δημοσίου είναι μία υπόθεση που έχει να κάνει με την αντίληψη που υπήρχε ότι επειδή μέσα στην αγορά υπάρχει μια – αν θέλετε – ασυμμετρία στην πληροφορία που έχει αυτός που έχει τα κεφάλαια σχετικά με το ρίσκο που αντιμετωπίζει κάθε φορά που δανείζει κάποιον. Οι τράπεζες δεν δανείζουν κατ' ανάγκη πάντοτε αυτούς που έχουν ανάγκη χρημάτων με βάση το ρίσκο αλλά με βάση τις εξασφαλίσεις που ο δανειζόμενος παρέχει. Έρχεται λοιπόν το δημόσιο ως εγγυητής και εξασφαλίζει τα χρήματα για κάποιες επιχειρήσεις προκειμένου να προωθήσουν τα επενδυτικά τους προγράμματα. Αυτό είναι ένα ένα ιδανικό σενάριο που θα διάβαζε ένας φοιτητής σε ένα βιβλίο οικονομικών, για το γιατί το κράτος θα πρέπει να αναλάβει αυτόν τον εγγυοδοτικό ρόλο.

Όταν βρέθηκα, για πρώτη φορά, ως αρμόδιος Υφυπουργός στο Γενικό Λογιστήριο τους Κράτους και ζήτησα τα στοιχεία που αφορούν στις εγγυήσεις του δημοσίου και ποια είναι τα προγράμματα που μπορούν να πραγματοποιήσουν και βρίσκονται σε εξέλιξη, διαπίστωσα τελικά ότι οι προθέσεις μπορεί να ήταν καλές αλλά σε ότι αφορά στα αποτελέσματα είμαστε πολύ μακριά από εκεί που είχαμε στοχεύσει. Διότι διαπίστωσα ότι μέρα με τη μέρα το ποσό των εγγυήσεων που είχε δώσει το Ελληνικό Δημόσιο αυξανόταν αλλά τελικά αυτό γινόταν χωρίς να πετυχαίνουμε τα αναπτυξιακά αποτελέσματα που θέλαμε. Ποιοι παίρνουν αυτή τη στιγμή τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου; Τις παίρνουν πολλές επιχειρήσεις ή οργανισμοί που με τον ένα ή άλλο τρόπο έχουν σχέση με το δημόσιο. Αν κοιτάξει κάποιος τα στατιστικά στοιχεία θα δει ότι οι ΔΕΚΟ είχαν πάρει περίπου 14,7 δισ. εγγυήσεων έως το 2006. Και έχουμε φτάσει το 2010 στα 21,4 δισ. Δεν είναι τυχαίο ότι όταν η Τρόικα βρέθηκε αντιμέτωπη με αυτό το μέγεθος αναρωτήθηκε και είπε «τώρα καταλαβαίνουμε γιατί οι επιχειρήσεις αυτές συνεχίζουν να λειτουργούν». Ουσιαστικά συσώρευαν ελλείμματα και κανείς δεν τους υποχρέωνε να τα αντιμετωπίσουν. Τα ελλείμματα μετατρέπονταν σε χρέη, καλύπτονταν από εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου και κανένας δεν ανησυχούσε. Μόλις ξέσπασε το πρόβλημα της κρίσης ρευστότητας, πολλές από αυτές τις επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να ανανεώσουν τα δάνεια με αποτέλεσμα να αρχίσει η κατάπτωση των εγγυήσεων. Και ενώ θα έπρεπε να έχουν ληφθεί μέτρα εδώ και αρκετά χρόνια για αυτό το ζήτημα – καθώς προκύπτει από τα στοιχεία ότι οι καταπτώσεις των εγγυήσεων άρχισαν να επιβαρύνουν την εκτέλεση του προϋπολογισμού – και σε αυτό το ζήτημα υπήρξε στο παρελθόν αδράνεια. Ενδεικτικά να πω ότι το 2008 οι καταπτώσεις των εγγυήσεων που επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό ήταν της τάξης των 413 εκατ., το 2009 έγιναν 667 εκατ. και το 2010 908 εκατ. Άρα εδώ είχαμε το εξής παράδοξο. Είχαμε τις ΔΕΚΟ να επιβαρύνουν την εκτέλεση του ισοζυγίου της Γενικής Κυβέρνησης με τα ελλείμματά τους και ταυτοχρόνως, εξαιτίας των καταπτώσεων των εγγυήσεων, να επιβαρύνεται ακόμα περισσότερο η εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Διαπιστώσαμε ότι την ίδια περίοδο υπήρξαν και μία σειρά ρυθμίσεων που δόθηκαν σε επιχειρήσεις με έδρα συγκεκριμένες περιοχές της χώρας. Επιχειρήσεις με έδρα τη βόρεια Ελλάδα. Μέσα στο 2009 πάρθηκε και μία απόφαση που αφορούσε επιχειρήσεις που είχαν έδρα την περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, την Πιερία, τα Γρεβενά, την Καρδίτσα, τα Τρίκαλα. Ποιος ήταν ο ρόλος των εγγυήσεων αυτών του Ελληνικού Δημοσίου σε επιχειρήσεις που ήταν εγκατεστημένες στη βόρεια Ελλάδα και τις άλλες περιοχές; Προσπαθούσαν στο πλαίσιο της περιφερειακής ανάπτυξης και της ισόρροπης ανάπτυξης να στηρίζουν επιχειρήσεις των συγκεκριμένων περιοχών που αντιμετώπιζαν συγκυριακά προβλήματα. Θα ήμουν ευτυχής αν αυτή ήταν η πραγματικότητα. Γιατί από τη μέρα που έχω αναλάβει την ευθύνη του Γενικού Λογιστηρίου βρίσκομαι καθημερινώς αντιμέτωπος με αιτήματα από εκπροσώπους των επιχειρήσεων αυτών των περιοχών, ώστε να προχωρήσω σε ρυθμίσεις. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι οι περισσότερες από τις επιχειρήσεις που έχουν πάρει εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους και ακριβώς γι' αυτό συνεχίζουν να ζητούν νέες ρυθμίσεις.

Άρα, το εργαλείο αυτό δεν κατάφερε να παίξει το ρόλο για τον οποίο είχε σχεδιαστεί. Είναι ένα θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Το ίδιο αφορά βέβαια και στις εγγυήσεις που έχει δώσει το ελληνικό δημόσιο σε ειδικές επιχειρήσεις που αφορούν συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας, όπως κτηνοτροφίας και της μεταποίησης

αγροτικών προϊόντων. Και βέβαια δεν έχουμε ακόμα εικόνα για το ποια θα είναι η πορεία του προγράμματος των εγγυήσεων των 2 δισ. για να στηριχθούν οι επιχειρήσεις και να καλύψουν τις μισθολογικές τους υποχρεώσεις.

Από τα στοιχεία φαίνεται ότι οι εγγυήσεις που παρασχέθηκαν από το ελληνικό δημόσιο σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα αυξήθηκαν από 3,2 σε 4,5 δισ. από το 2006 έως το 2010 και βλέποντας τον αριθμό των καταπτώσεων οδηγούμαστε στο εξής συμπέρασμα: Οι εγγυήσεις παρασχέθηκαν χωρίς να έχει διασφαλιστεί ότι υπάρχει ένας μηχανισμός ελέγχου για να μπορέσουμε να είμαστε σίγουροι ότι οι επιχειρήσεις που λαμβάνουν αυτά τα δάνεια είναι επιχειρήσεις που έχουν σοβαρά επιχειρηματικά προγράμματα και πρέπει να πάρουν τα χρήματα. Γιατί στην πραγματικότητα όταν κάνουμε 2, 3 ή 4 ρυθμίσεις σε μία επιχείρηση ουσιαστικά διατηρούμε επιχειρήσεις που δε θα μπορούσαν να διατηρηθούν με άλλο τρόπο. Και με αυτό τον τρόπο στρεβλώνουμε τον ανταγωνισμό και καταστρέφουμε ενδεχομένως, την ανταγωνιστικότητα άλλων υγιών επιχειρήσεων που είναι και δυναμικές και θα μπορούσαν να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας για να αναπληρώσουν όσες καταστρέφονται από άλλες επιχειρήσεις.

Νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε αξιολόγηση αυτού του εγγυοδοτικού ρόλου. Έχω επικοινωνήσει με τον Υπουργό, τον κ. Χρυσοχοϊδη, σχετικά με το ότι ολοένα και μεγαλύτερο μέρος από τις εγγυοδοτικές λειτουργίες που αντιστοιχούν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και στο Υπουργείο Οικονομικών θα πρέπει πλέον να περάσουν μέσα από σύγχρονα εργαλεία, σαν αυτά που μας περιέγραψε ο Υπουργός. Θα πρέπει δηλαδή ο εγγυοδοτικός ρόλος του Ελληνικού Δημοσίου να περάσει από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους σε ειδικά όργανα που θα έχουν τη δυνατότητα και τις εγγυήσεις να τιμολογούν και να αξιολογούν επιχειρησιακά προγράμματα αλλά και σε συνεργασία με το τραπεζικό σύστημα να διασφαλίζουν ότι όταν παρέχεται μία εγγύηση αυτό γίνεται κατά έναν τρόπο που διασφαλίζει ότι δεν ανοίγεται μία «βιομηχανία» συντήρησης προβληματικών επιχειρήσεων. Τέλος έχω προτείνει στο ΚΕΠΕ να πάρει μια πρωτοβουλία - έστω και εκ των υστέρων - αξιολόγησης για το πώς αξιοποιήθηκαν όλες αυτές οι εγγυήσεις που έχουν δοθεί από το ελληνικό δημόσιο. Να δούμε, δηλαδή, αν αυτές οι 14-15.000 επιχειρήσεις που πήραν εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου μπόρεσαν να τις αξιοποιήσουν προς όφελός τους και της τοπικής οικονομίας.

Έρχομαι και στο τελευταίο θέμα που είναι το θέμα της εγγύησης που θα παράσχει το ελληνικό δημόσιο προς ελληνικό τραπεζικό σύστημα για τα δάνεια τις ΕΤΕΠ. Όπως ξέρετε έχουμε έναν περιορισμό στο ύψος των εγγυήσεων από το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής που έχουμε υπογράψει. Αυτό λοιπόν λέει ότι το 2011 οι εγγυήσεις που μπορεί να παρέχει το ελληνικό δημόσιο είναι μόλις 1 δισ. και θα πάψουν να υπάρχουν εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου μετά το 2012. Πετύχαμε να εξαιρεθούν από τον περιορισμό αυτό όλες οι εγγυήσεις που παρέχει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, η οποία έχει μια μακρόχρονη παρουσία στην Ελλάδα, έχει στηρίξει μεγάλα έργα υποδομής και έχει βοηθήσει στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Με αυτήν την καινούργια πρόταση που θα μας εξηγήσει ο κ. Σακελλάρης δίνεται η ευκαιρία στην ελληνική οικονομία για άλλη μία φορά να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που θα δώσει η ΕΤΕΠ για να διαφύγει της κρίσης. Βρισκόμαστε σε επαφή και σε συνομιλίες με την Επιτροπή Ανταγωνισμού της ΕΕ για να κλείσουμε όλα τα τυπικά θέματα και να ξέρουμε ότι θα μπορέσουμε να έχουμε ένα νέο εργαλείο εγγύησης προς το ελληνικό τραπεζικό σύστημα για τα δάνεια από την ΕΤΕΠ που θα

είναι συμβατό με όλα όσα προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να ξεκινήσουμε την υλοποίηση του προγράμματος το ταχύτερο δυνατό. Έτσι, διασφαλίζουμε ότι και ρευστότητα θα παρέχεται στην οικονομία και οι επιχειρήσεις θα μπορούν να χρηματοδοτήσουν τα επενδυτικά τους προγράμματα.